

tide-holdet. Det er jo sådan, at hjælp dig selv-holdet p.t. er i flertal her i Folketinget, og det bærer debatten også præg af.

Kl. 18.20

Jeg synes egentlig, det er kolossalt, at man så højt tør sige, at livet er en begivenhedsrække af selvvalgte begivenheder. Ét er at diskutere detaljer i forslaget, det er fair nok, det kan man altid gøre, men når man diskuterer selve hovedprincippet: Er der mennesker, der uforskyldt løber ind i noget, ingen kunne have forudsat fra starten af det her liv? er svaret ja. Man kan ryge ud i sygdomsforløb.

Det er jo en kendt sag, at mennesker, der pludselig er blevet udsat for en arbejdsulykke, i mange tilfælde risikerer, at den familieindtægt, de havde før, bliver reduceret med måske 40 pct. Det er voldsomt for en familie. Der er i nogle tilfælde en afhængighed, som folk ikke har styr på. Der er konkurer i private virksomheder, som mennesker ikke havde regnet med, da de startede. I øjeblikket, hvor arbejdsløsheden stiger med en fart, vi ikke har set i mange, mange år, på grund af regeringens politik, er det klart, at vi oplever flere, der også er kommet i økonomisk uføre. Skilsmisse har nogle økonomiske konsekvenser; jeg tror ikke, ret mange forudså og regnede med på bryllupsdagen, at det ville ende sådan.

Derfor er det selvfølgelig en principiel debat det her. Skal vi hjælpe de mennesker? Man kan diskutere detaljer i forslaget, men skal vi hjælpe dem? Vil man anerkende, at gældsætning i nogle tilfælde har voldsomme sociale konsekvenser både for den enkelte og også for familien, i øvrigt også for samfundet? En af hovedårsagerne til, at nogle mennesker i øjeblikket holdes uden for arbejdsmarkedet, er formentlig, at det er meget dyrt for dem at vende tilbage til arbejdsmarkedet, når summen af krav fra skattevæsenet og børnebidrag og boligydelse osv. tårner sammen i et samlet krav om tilbagebetaling. Også af den grund synes jeg, at regeringens afvisning er helt uforståelig.

Vi har tidligere fra SF's side lavet et forslag – for godt to år siden – som handlede om det samme. Vores argumenter var også de samme. Derfor er det selvfølgelig klart, at vi støtter det forslag, som vi også selv er medforlagsstiller til.

Jeg synes, det er ærgerligt, at man afviser så bastant. Jeg er med på det, hvis man vil finde hår i suppen og enkelte ting i et forslag, man synes skulle laves om. Det kunne vi jo snakke om under udvalgsbehandlingen. Det er jeg sikker

på at de øvrige forslagsstillere også gerne ville medvirke til, men sådan en fuldstændig bastant afvisning fra klar dig selv-holdet synes jeg alligevel er lidt overraskende.

Line Barfod (EL):

De borgerlige ordførere har undervejs i debatten et par gange været inde på, at de var bange for, at der var alt for mange, der ville bruge en sådan rådgivning, hvis man gav folk mulighed for at søge hjælp og vejledning, når de var kommet ud i gæld. Hvem som helst kunne komme, inden de overhovedet kom i gældsproblemer.

Jeg synes nu ikke, det er så galt, hvis folk prøver at undgå at komme i problemer, men jeg tror nu ikke, det problem vil opstå. Jeg tror mere på, at det kan være svært at få folk til at turde henvende sig alligevel, for det er et af de sidste tabuområder, vi har her i samfundet. Folk synes, det er så skamfuldt at have gæld. De kan næsten ikke få sig selv til at fortælle om det, fordi langt de fleste jo heldigvis har den grundlæggende moralske opfattelse, at man skal betale enhver sit. Der er oven i købet mange, der stadig tror, at man kommer i gælds fængsel, hvis ikke man overholder de aftaler, man har indgået.

Det største problem, jeg har haft som gældsrådgiver, har været at forklare folk, at de var nødt til at holde op med at betale af på deres gæld, så de fik råd til at betale husleje, elregning osv., indtil de igen fik overskud til at betale af på gælden. Så jeg tror ikke, man skal være så bange for, at der kommer for mange til en rådgivning, snarere at der kommer for få af de mange hundrede tusinde her i Danmark, der har gældsproblemer.

Jeg kan heller ikke ud fra en økonomisk betragtning forstå, at de borgerlige partier ikke vil være med til at se på, hvordan man kan lave en uafhængig gældsrådgivning, hvor folk kan få hjælp, før de bliver sociale klienter, og hvor sociale klienter kan få hjælp, så de kan komme ud af gælden og dermed holde op med at være sociale klienter.

Jeg kan sådan set heller ikke forstå det set ud fra et erhvervssynspunkt, for nogle af dem, der for alvor kommer i klemme på kreditorsiden, er jo de små erhvervsdrivende, som har svært ved at få inddrevet deres gæld, når folk først kommer dertil, hvor de ikke kan betale længere.

Så forstår jeg det slet ikke, når fru Charlotte Dyremose siger, at det er et konservativt grundsynspunkt, at selvfølgelig skal folk, der er syge, have hjælp og behandling. Det er vi fuldstændig